

Hoe Housman zijn strofen bedacht

Housman had de gewoonte om na de lunch een wandeling te maken, en tijdens zo een wandeling was zijn onbewuste soms buitengewoon productief. Op een dag kwamen twee strofen van een gedicht hem zomaar aanwaaien. Tijdens het wandelen zag hij ze ineens voor zich en na de wandeling hoefde hij ze alleen nog maar even op te schrijven. Hij wist dat het een gedicht met vier strofen moest worden en nadat hij de eerste twee had opgeschreven en wat thee had gedronken, ging hij opnieuw wandelen. Tijdens deze wandeling kwam de derde strof in hem op, ook deze keer bijna zonder bewuste inspanning. Het wachten was nu op de vierde en laatste strofe. En je raadt het al, die kwam niet. Het onbewuste van Housman haalde een geniepige truc met hem uit. Na drie strofen was het genoeg en het vierde moest hij maar bewust creëren. Housman deed daar twaalf maanden over en toen pas vond hij dat die strofe het niveau benaderde van de drie andere. Ik zeg met nadruk 'benaderde' want Housman vond de strofe zelf toch net iets minder mooi dan de drie andere. Dit is de essentie van kunst: je onbewuste kan soms ineens met dingen komen die het bewustzijn nooit zou kunnen verzinnen.

Uit Het Slimme Onbewuste van Ap Dijksterhuis